

[Krag.]

sigt, nemlig at forlange, at der skulde ske en forholdsmæssig Rentenedsættelse, det vil sige en Rentenedsættelse for Udlaan i et Forhold til Rentenedsættelsen for Indlaanene, som mindst betød en tilsvarende Lettelse. Landstinget har aldeles ikke haft nogen anden Hensigt, og derfor er det ogsaa i selve Landstingets Betænkning fremhævet, at det er en *forholdsmæssig* Nedsættelse af Udlaansrenten, som er Formaålet. Dermed er naturligvis ikke sagt, at man uden videre kan give den samme Rentenedsættelse. Der kan være Forskel med Hensyn til for det første selve den Udlaansrentes Højde, som den enkelte Debitor maa betale, der kan være Forskel med Hensyn til den Risiko, som man mener, der vedblivende maa tages Hensyn til, og over slikt maa Banken naturligvis have Adgang til at skønne; ligeledes kan der vel ogsaa være Tale om, at der her og der sidder en Debitor, som man ved at yde en Rentenedsættelse midlertidig kan hjælpe over en Vanskelighed. Men det maa ikke være saaledes, som det er blevet i Ly af de Udtalelser, der er fremsat og stærkest af den højtærede Minister ved Bankmødet i Aalborg. Det maa ikke være saaledes, at den Besparelse, som Pengeinstitutterne opnaar ved Indlaansrentens Nedsættelse, alene kommer Pengeinstitutterne til gode, derved at de gennem denne Besparelse faar dækket Renter og Afdrag, som betalingsudygtige Debitorer ikke kan præstere.

Jeg kan naturligvis kun med Tilfredshed høre den højtærede Ministers Ønske om at faa Sagen behandlet i et Udvalg, og hvad angaar Ændringen til § 10, som i saa Henseende maaske er fornøden, kan den jo nemt foretages derved, at man tilkendegiver, at det er en almindelig Rentenedsættelse med en rimelig Bevægelsesfrihed, som man tilsigter. Jeg kan ikke se, at det kan berede uoverstigelige Vanskeligheder, og jeg skal derfor gerne slutte mig til det Ønske, den højtærede Minister her har fremsat.

Handelsministeren (Hauge): Den gældende Lov giver mig ikke nogen Beføjelse til at sige til Bankerne og Sparekasserne, at de skal give en ligelig Nedsættelse af Renten, det indeholder Loven ingen Bestemmelse om. Loven indeholder den Bestemmelse, at hvad Banker og Sparekasser tjener ved, at Indlaansrenten er nedsat, det skal komme deres Debitorer til gode, idet der skal finde en tilsvarende Nedsættelse Sted paa Udlaansrenten. I Landstinget har man til denne Bestemmelse, der

udtrykkelig staar i Loven, føjet Ønsket om, at der netop blev taget særligt Hensyn til daarligt stillede Debitorer; det har jeg ogsaa givet Udtryk for var rigtigt, og denne Praksis er fulgt i Administrationen.

Nu er der rettet Bebrejdelse imod mig for, at jeg paa Bankmødet i Aalborg har udtalt mig paa samme Maade, som Landstingsflertallet positivt har udtalt sig i Betænkningen. Og da jeg ikke har nogen anden Beføjelse end den, som er givet mig i Henhold til Loven, og som ikke er nogen Beføjelse til at paalægge Bankerne en bestemt Udlaanspolitik, saa er det, jeg siger: Lad os saa faa Lovforslaget behandlet i et Udvalg her i Folketinget — thi det er ikke absolut fornødent, at Lovforslaget færdigbehandles inden den 1. April —, og lad os saa se, hvilke Ændringsforslag Venstre har at stille. Jeg kan ikke være tjent med, at der skal rettes Bebrejdelser imod mig, fordi jeg har praktiseret Loven paa akkurat den Maade, som Venstre og mine Partifæller og Det radikale Venstre i Landstinget udtrykkeligt har sagt, jeg skulde administrere Loven paa.

Og naar jeg sammenligner det, jeg har sagt, og den Praksis, jeg har fulgt, med, hvad det ærede Medlem Hr. Krag nu sidst sagde, saa forekommer der mig egentlig ikke at være andet tilbage end dette, at det ærede Medlem gerne vil have Ansvaret for, at der stadig rettes Kritik imod Kriselovene, imod den Rentensænkningspolitik, Bankerne fører, lagt over paa en slet Administration fra Handelsministerens Side. Hvis det var rigtigt, saa maatte jeg finde mig i det, men det er det ikke, og da jeg ikke har noget som helst at indvende imod, at man giver klare Direktiver i Loven med Hensyn til, hvilken Fremgangsmaade Bankerne og Sparekasserne skal føre, saa siger jeg: Lad os saa faa disse klare Direktiver indført i selve Loven.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Jeg ønsker kun at gøre en kort Bemærkning og at rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Thomsen. Det kan ikke være dette Ting ubekendt, at der, ganske vist mest i Krogene, lyder nedsættende Ord om den danske Rigsdag og dens Medlemmer. Det er sjældent, det føres herind, og det er aldrig sket saa tydeligt og saa skarpt som i Dag af det ærede Medlem Hr. Thomsen. Han har nemlig beskyldt den danske Rigsdags Medlemmer